

český CZECH

baum   bitnar   eisler   franta   holub

ARCHITECT ARCHITECTS

koleček   jířičná   makarov   oplatek   pokorný

reimann   roubík   šafer   volf   zavřel

ZAVRÁMICA ABROAD

ČEŠTÍCZECH

ARCHITEKTI ARCHITECTS

V

ZAHRANIČÍ ABROAD

Jsou národy, v nichž pocit soudržnosti dokázal uchovávat živé vztahy i s těmi rodáky, kteří odešli z vlasti, a přestože pak žili odděleni hranicemi – v Evropě dvacátého století tak často mocensky uzamčenými – zůstávali doma v povědomí jako součást vlastní kultury. Obávám se, že Češi k takovým národům nepatří. Jako by odchod z malého českého důlku, jen trochu navenek pootevřeného moravským úvalem, byl pokládán za cosi nepatričného bez ohledu na důvody – v dobách politického útlaku tak pochopitelné. Stejně tak rozpačité zde zůstává obnovování těchto vztahů, když vynucené bariéry padly a možnosti návratu přestávají být odchod exilem. Je proto velmi důležité snažit se obnovovat onu souvislost české kultury, k níž činnost Čechů v zahraničí patří jako její neopomenutelná, byť exteritoriální součást.

I české architektury se v jejích moderních dějinách dotklo několik vln odchodů. V té první utíkali architekti před německou okupací, mnozí z nich se již nevrátili nebo se znova připojili k vlně exilu po roce 1948. Patřili k ní takoví známí tvůrci jako Evžen Rosenberg, Jaromír Krejcar a mnoho dalších příslušníků meziválečné avantgardy, ale i tehdy mladičký a dosud v New Yorku aktivní Jan Hird Pokorný. Dodnes zůstává jejich práce v zahraničí do značné míry nezmapována či patřičně nezveřejněna na domácí půdě. Další vlny pak následovaly po srpnu 1968 a v tísňivé atmosféře let sedmdesátých a osmdesátých. Důvody odchodů byly nepochybně různé: od politických přes pocit beznaděje z marných zápasů se ztrnulým plánováním a stavebnictvím, jímž trpěla domácí architektura, po přirozenou touhu pracovat v inspirativním prostředí rychle se proměňující světové architektury, po boku tvůrců, o jejichž nových myšlenkách jsme se doma dozvídali jen ze špatně dostupných zahraničních časopisů. Stejně tak rozličné byly další osudy a tvůrčí směřování těchto architektů v novém prostředí. Architektura se sice nemusí potýkat s jazykovými bariérami jako některé jiné tvůrce obory, vybudování vlastního ateliéru je však zase závislé na jistém ekonomickém zázemí a zázemí kontaktů, které nově přichozí samozřejmě scházely. Proto i těm nejnadanějším architektům trvalo někdy 10–15 let, než mohli vystoupit z anonymity místních zavedených kanceláří a prezentovat se stavbami pod vlastním jménem, přestože i dříve jejich podíl na pracích třeba i světově proslulých mistrů byl nezanedbatelný. Je obdivuhodné, kolika z nich se podařilo překonat tato úskalí, prosadit se mezi uznávané tvůrce v mnoha zemích a v několika případech i mezi elitu světovou. Stejně tak obdivuhodné je, že po roce 1989, právě když se jejich praxe v zahraničí úspěšně rozvinula, neváhali mnozí z nich přijít pomoci architektuře domácí. Připomeňme činnost Nadace pro československou architekturu, v níž se tehdy sdružili a mj. zorganizovali sérii přednášek proslulých světových architektů, které tenkrát na počátku 90. let působily jako zjevení. Pozoruhodné byly i Zdeňkem Zavřelem iniciované semináře o holandském modelu bytové výstavby. Rovněž pedagogická činnost mnoha z nich na architektonických školách v Praze a Brně pomohla zejména v počátcích obrodu českého architektonického školství, stejně jako možnosti získat první zahraniční zkušenosti, které nabízeli českým studentům ve svých ateliérech.

Jistý dluh bychom tedy měli splatit zejména tím, že bychom na domácí půdě představili jejich tvorbu, na níž jsme přes zed' hranic dříve nemohli dohlédnout, a zacelili tak i mezery v sebereflexi české architektury jako celku. Zčásti se to již podařilo v architektonických periodikách a několika výstavami jednotlivých architektů, jakými byly například výstavy Evy Jiřičné nebo Jana Kaplického a několika dalších. Mnozí však doposud nezaslouženě zůstali stranou. Teprve dík iniciativě Ministerstva zahraničních věcí, pořádajícího Týden zahraničních Čechů, však bylo možné poprvé vystavit společně alespoň malý výběr tvorby několika reprezentantů české architektury, kteří dlouhodobě pracovali nebo dosud pracují mimo svou vlast. Tyto stavby, ale i množství děl zde nezastoupených architektů jsou rozesety po celém světě od Ameriky po Austrálii. Bylo by nesmyslné pokoušet se hledat v této architektuře nějaké společné rysy, protože každý z tvůrců je individualitou a reagoval především na inspirativní podněty a vlivy prostředí, v němž se ocitl. Jejich společným jmenovatelem je ono „spříznění volbou“, ono kdysi jistě složité rozhodnutí o odchodu, které jejich autoři učinili. Každý takovýto pokus o společné představení proto může nabídnout pouze kaleidoskopický obraz, který je v daných podmínkách navíc jen torzovitý. O to větší dík patří prezentovaným architektům, kteří i v kratičkém čase, v němž byla tato výstava připravena, poskytli dokumentaci svých zahraničních staveb.

Petr Kratochvíl

In some countries the feeling of national solidarity helped the people at home to maintain vivid relations with their exiled compatriots even they had lived on opposite sides of borders – in Europe so often closed for political reasons. Such expatriots remained in the overall consciousness as members of national culture. The Czech nation had the problem with it, I am afraid. It gives the impression that leaving the small Czech basin, just partly opened in the Moravian dale, is considered to be improper regardless the reasons for leaving – so understandable during the era of political oppression. And the same bewilderment is characteristic for renovation of this relation between home scene and the former exile. Once the forced barriers had been broken and – with the open possibility to come back – leaving the country is not "exile" any more. Therefore it is very important to make the effort to reestablish the continuity of the Czech culture. The activity of Czechs abroad, notwithstanding that exterritorial, cannot be separated from this culture.

The Czech architecture has been influenced by certain number of swells of exile during its modern history. The first time the architects were escaping from the German occupation and most of them did not return or they joined the exile after 1948. Among them there were such artists as Evžen Rosenberg, Jaromír Krejcar and many other representatives of inter-war avant-garde but also an architect, very young at the period and now still being active in New York – Jan Hird Pokorný. Their work abroad has not been documented enough or adequately published in their home country.

The following exile swells continued after August 1968 and during the depressive atmosphere of seventies and eighties. There were different reasons for leaving: political to start with, feeling of despair in fruitless battles with rigid planning and construction destroying Czech architecture but also a simple need to work in challenging environment of quickly developing world architecture; close to creators, whose new thoughts were rarely known here from foreign periodicals that were difficult to reach.

Further development of the exiled architects in new environment differed greatly. Architecture does not face real language barriers like some other creative fields but founding a proper studio requires certain economic conditions and basic contacts, not accessible for newcomers. Therefore even the most talented architects had to work ten to fifteen years before they could have stepped out from the anonymity of established studios and to present themselves with their own projects. But their participation on the projects of wordly known masters had already been remarkable before. It is admirable how many of them were successful in establishing a strong position among the acknowledged architects in many countries and in some cases even amongst the world elite. Such admiration is also in place for the fact that after 1989, regardless the fact that their studios were just rising, many of them came back to help the Czech architecture. It is important to remind the activity of

the Czechoslovak Architectural Foundation associating most of them and through which they had organized – among other things– series of lectures by renowned architects, being a revelation in the 90s for the Czech environment, as were the seminars organized by Zdeněk Zavřel on Dutch model of housing construction. Similarly helpful was the pedagogical activity of many of them at architectural schools in Prague and in Brno and especially at the beginning of the "reconstruction" of Czech architectural education system, as well as first experiences abroad being offered to Czech students in the studios of former exile architects.

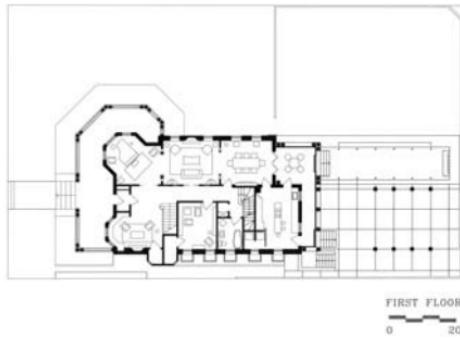
We should pay back this loan by presenting here their creation, which had been too far to look at over the wall, and to cover the white space in self-reflexion of the Czech architecture in its complexity. This effort has been partly successful in the periodicals on architecture and by few exhibitions of individual architects such as Eva Jiřičná or Jan Kaplický and some other. Many of them remained undeservably aside. Only due to the initiative of the Ministry of Foreign Affairs presenting the "Week of Foreign Czechs" it is possible to present at least a small selection of works by some representatives of Czech architecture working in the past or still working abroad. These constructions, as well as many other not represented here, are spread throughout the entire World, from America to Australia. It would not be very fruitful to search for some common traits in this architecture as each of the creators is an individual and had reacted to his/her environment during their creation. The common ground here is the "elective affinity", the complicated decision to leave made by the authors in the past. Therefore, each such attempt to present the work jointly can offer only kaleidoscopic picture and in the given conditions only fragmented. The gratefulness to the architects presented is even stronger as they were able, in short time we had for preparation of this exhibition, to provide us with the documentation of their work abroad.

Petr Kratochvíl

Budova studentských ateliérů Fakulty architektury Technické univerzity, Čáky, SRN, 1998–2001
Studios for students of the Faculty of Architecture, Technical University, Aachen, FRG, 1998–2001

TOMÁŠ E. BITNAR

Vila Montana, renovace a dostavba rezidence z r. 1905, Bozeman, Montana, 1997–1999
Villa Montana, renovation and completion of residence from 1905, Bozeman, Montana, 1997–1999

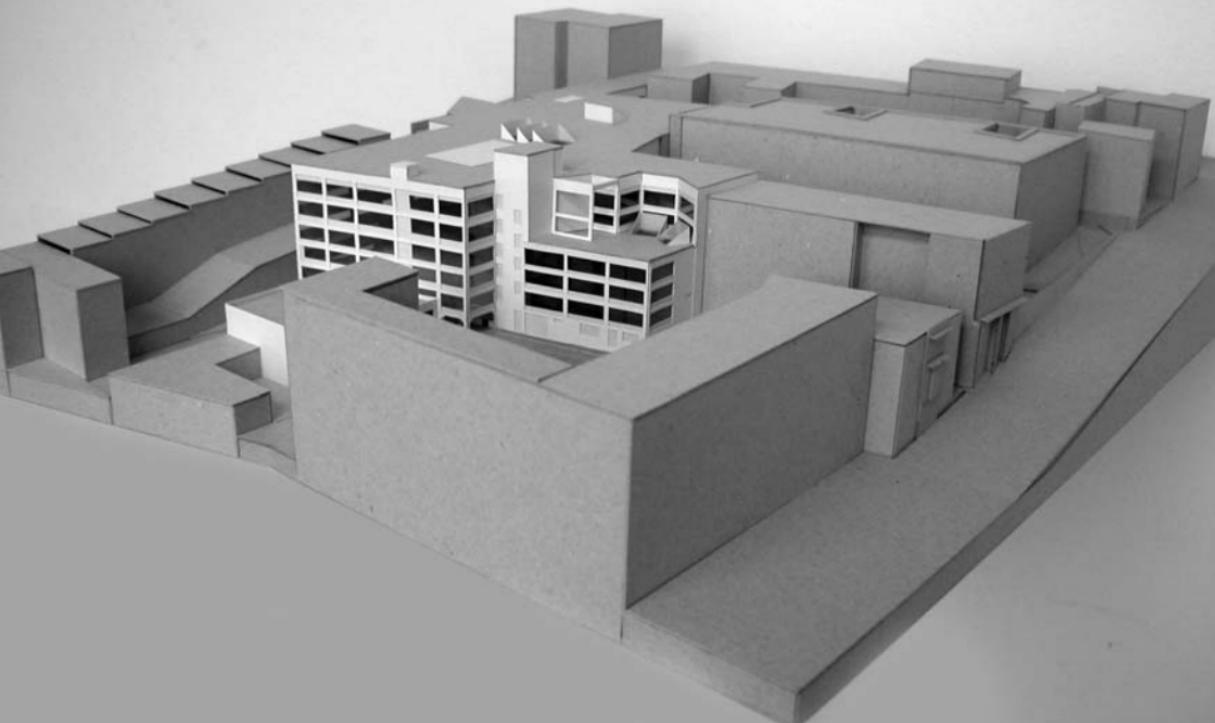

A black and white photograph of a modern skyscraper, identified by the "Canon" logo on its upper left corner. The building features a grid-like facade of windows and a prominent cantilevered corner on the right side. A large, bare tree stands in the foreground on the left, and a paved area with a crosswalk is visible at the bottom. The sky is clear and blue.

Canon

Administrativní budova firmy Canon, Tokyo, Japonsko, 1998–2002, v rámci ateliéru Richard Meier & Partners Architects
Canon Inc. Headquarters, Tokyo, Japan, 1998–2002, in the office of Richard Meier & Partners Architects

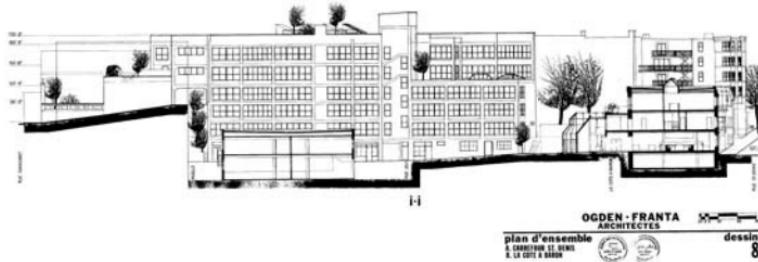

PETR FRANTA

Centre de Création, Montreal, Kanada, 1986, Ogden-Franta Architectes

Centre de Création, Montreal, Canada, 1986, Ogden-Franta Architectes

CIAC galerie CIAC exhibition space

Rekonstrukce a konverze velkogaráží z r. 1919 na umělecké ateliéry s možností bydlení a galerijní prostory
Reconstruction and conversion of garage complex from 1919 into art studios, lofts and gallery spaces

MARTIN HOLUB

Kaple kláštera dominikánek, Sparkill, NY, USA, 1995–2001
Chapel of Dominican Sisters Convent, Sparkill, NY, USA, 1995–2001

EVA JIŘÍČNÁ

Autobusové nádraží Canada Water, London, 1999

Canada Water Bus Interchange, London, 1999

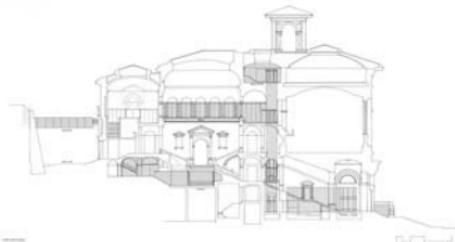
PALAIS

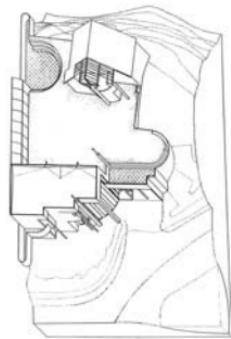

LA NOUVELLE RUE CULTURELLE

P

Palais de Rumine, rekonstrukce neorenezanční budovy – 2. etapa, Lausanne, Švýcarsko, 1992–1997
Palais de Rumine, reconstruction of neo-Renaissance building – 2nd stage, Lausanne, Switzerland, 1992–1997

STANISLAV MAKAROV

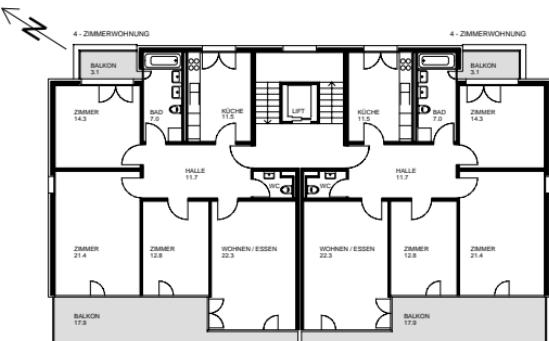
Rodinný dům Karlsen-Johansen, Bjorkas, Norsko, 1990
Private Residence Karlsen-Johansen, Bjorkas, Norway, 1990

JIŘÍ OPLATEK

Bytové domy na Luzerner Ring, Basilej, Švýcarsko, 1990–1992
Apartment Houses on Luzerner Ring, Basle, Switzerland, 1990–1992

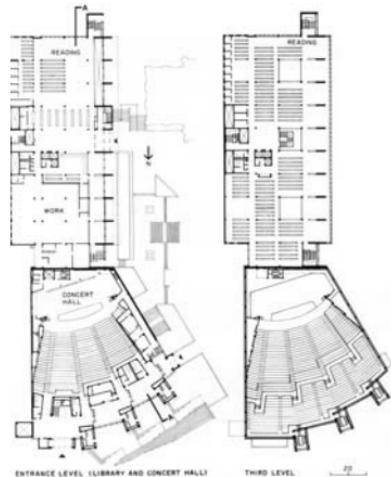

10
University Center

JAN HIRD POKORNÝ

Koncertní síň a knihovna Lehman College, New York, USA, 1969–1976
Concert hall and Library of Lehman College, New York, USA, 1969–1976

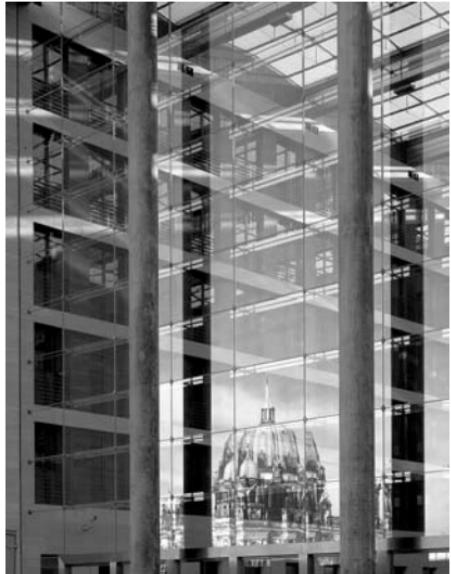

IVAN REIMANN

Ministerstvo zahraničí SRN, Berlín, 1996–1999, Thomas Müller Ivan Reimann Architekten

Ministry of Foreign Affairs of the Federal Republic of Germany, Berlin, 1996–1999,

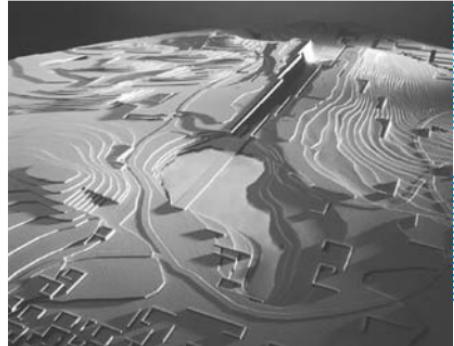
Thomas Müller Ivan Reimann Architekten

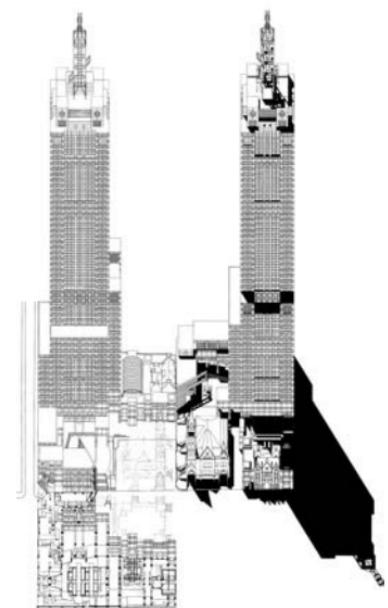

MARTIN ROUBÍK, REGINA LOUKOTOVÁ

Velké egyptské muzeum, Káhira, Egypt, 2003 – soutěžní návrh oceněný čestným uznáním, GEM Architects
Grand Egyptian Museum in Cairo, Egypt, 2003 – Competition project granted with high honourable mention, GEM Architects

Administrativní mrakodrap, Melbourne, Austrálie, 1986–1990, v rámci ateliéru Daryl Jackson Architects
Administrative skyscraper, Melbourne, Australia, 1986–1990, in the office of Daryl Jackson Architects

MIROSLAV VOLF

Administrativní budova Energetických podniků, Saarbrücken, SRN, 1994–1998

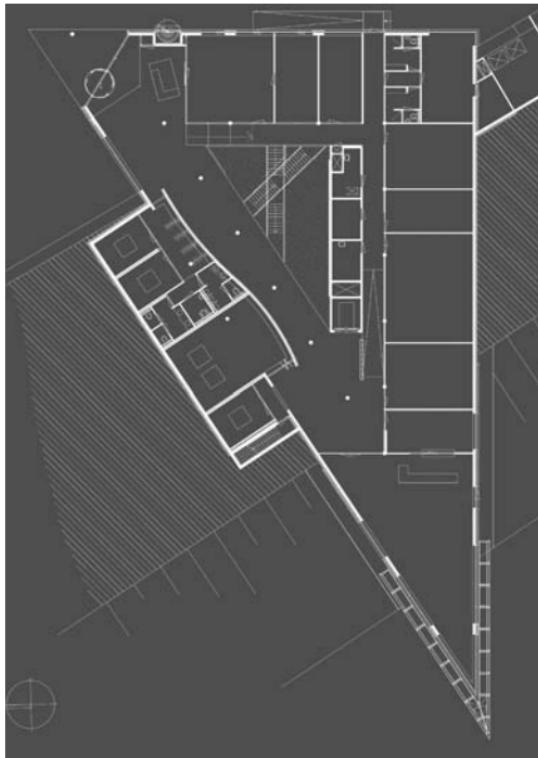
Headquarters of the Energy Society, Saarbrücken, FRG, 1994–1998

ZDENĚK ZAVŘEL

Administrativní budova Správy silnic – Rijkswaterstaat, Amsterdam Zuid-Oost, Nizozemí, 1999–2001
Administrative building of Highway Maintenance Administration – Rijkswaterstaat,
Amsterdam Zuid-Oost, the Netherlands, 1999–2001

Mirko Baum

* 1944, Mladá Boleslav

Absolvent oboru architektura na Fakultě stavební ČVUT v Praze (1969), zakládající člen „Školky“ SIAL v Liberci. V r. 1974 odešel do SRN, kde v letech 1976–91 pracoval v kanceláři J. P. Kleihuese jako vedoucí projektant. Pedagogicky působil na Letní akademii architektury a výtvarného umění v Salzburgu jako asistent J. P. Kleihuese, dále na univerzitě v Kassel, V r. 1993 byl jmenován profesorem na Technické univerzitě v Čáslavě. Je rovněž autorem řady studií z teorie a dějin moderní architektury.

Vybrané realizace:

V kanceláři J. P. Kleihuese:

- obchodní a obytné centrum, Dorsten (1975–82)
- Archeologické muzeum, Frankfurt nad Mohanem (1980–89)
- víceúčelová hala, Santiago de Compostela (1992–94)
- ocelový krov nad hlavní lodí kostela Karmelitánského kláštera, Frankfurt nad Mohanem (1987–89)

Samostatné realizace:

- rodinný dům, Roetgen u Církvice (1996–97)
- budova studentských ateliérů Fakulty architektury TU, Církvice (1998–2001)
- most přes řeku Niers u Mönchengladbachu (ve výstavbě)

Mirko Baum

* 1944, Mladá Boleslav

Graduate of architecture at the Faculty of Civil Engineering of the Czech Technical University in Prague (1969), founding member of "Školka" SIAL in Liberec. In 1974 he left for West Germany and was working there between 1976–91 in the office of J. P. Kleihues as a leading designer. He taught at the Summer Academy of Architecture and Fine Arts in Salzburg as an assistant of J. P. Kleihues, later at University in Kassel, in 1993 he was appointed a professor at the Technical University in Aachen. He also wrote many theoretical studies and articles on the history of modern architecture.

Selected projects:

In the office of J. P. Kleihues:

- shopping and residential centre, Dorsten (1975–82)
- Archaeological Museum, Frankfurt am Main (1980–89)
- multipurpose hall, Santiago de Compostela (1992–94)
- iron roof truss over the nave in the Church of the Carmelites Monastery, Frankfurt a. M. (1987–89)

Independent projects:

- private residence, Roetgen near Aachen (1996–97)
- studios for students of the Faculty of Architecture TU, Aachen (1998–2001)
- bridge over the river Niers near Mönchengladbach (under construction)

Tomáš Bitnar

* 1948, Liberec

Absolvent Fakulty architektury ČVUT (1973) a AVU (1976) v Praze a Kolumbijské univerzity v New Yorku (1994). Pracoval v PPÚ v ateliéru K. Pragera. V r. 1979 odešel do SRN a v r. 1981 do USA, kde postupně pracoval v ateliérech Perkins & Will, HOK, Spector Group. Od r. 1989 vede vlastní ateliér. Pedagogicky působil na FA ČVUT, FA Technické univerzity v Liberci a na School of Architecture Montana State University.

Vybrané realizace:

- Světová banka, Washington, D.C. (člen týmu HOK, 1981)
- administrativní budova Feldman, Stamford (v rámci ateliéru HOK, 1985)
- nákupní centrum Country Glenn, Long Island, New York (v rámci ateliéru Spector Group, 1985–87)
- Key Bank, Long Island, New York (v rámci ateliéru Spector Group, 1986–87)
- rekonstrukce budovy České mise v OSN (spolu s ARK Architects, 1993)
- interiéry Českého obchodního střediska a ČSOB, Chicago (1997)
- vila Montana, renovace a dostavba, Bozeman, Montana (1997–99)
- 4 bytové domy Bridger, Bozeman, Montana (2002)
- rezidence River, Gallatin Valley, Montana (2003)
- obytná skupina 32 vil a 4 bytových domů, Bozeman, Montana (ve výstavbě)

Tomáš Bitnar

* 1948, Liberec

Graduate of the Faculty of Architecture of the Czech Technical University (ČVUT, 1973) and of the Academy of Fine Arts in Prague (1976) and at the Columbia University in New York (1994). He worked in the studio of K. Prager (PPÚ). In 1979 he left for West Germany and in 1981 moved to the USA where he was working successively in the studios Perkins & Will, HOK, Spector Group. Since 1989 he has been managing his own studio. He was teaching at the Faculty of Architecture ČVUT, at the FA of the Technical University in Liberec and at the School of Architecture, Montana State University.

Selected projects:

- World Bank, Washington, D.C. (member of the HOK team, 1981)
- Feldman building, Stamford (chief designer of HOK, 1985)
- Country Glenn Shopping Center, Long Island, New York (in the studio Spector Group, 1985–87)
- Key Bank, Long Island, New York (chief designer of Spector Group, 1986–87)
- reconstruction of the building of the Czech UN Mission (together with ARK Architects, 1993)
- interiors of the Czech Trade Center and the CSOB Bank, Chicago (1997)
- Villa Montana, renovation and extension, Bozeman, Montana (1997–99)
- 4 buildings of Bridger apartments, Bozeman, Montana (2002)
- River Residence, Gallatin Valley, Montana (2003)
- The Village Downtown of 32 townhouses, 144 condominiums, Bozeman, Montana (under construction)

John Eisler

*1946, Londýn

Absolvent architektury na Fakultě stavební ČVUT v Praze (1969). Pracoval v libereckém ateliéru SIAL, po odchodu do USA v r. 1983 pracoval téměř 20 let v ateliéru Richard

Meier & Partners, kde vedl řadu projektů ateliéru nebo se na nich významně podílel. Od r. 1992 byl jedním z Associate Partners Richarda Meiera. V r. 2003 založil vlastní kancelář.

Je členem AIA. V r. 1995 obdržel Cenu českému architektovi působícímu v zahraničí.

Vybrané realizace:

- obchodní dům Máj, Praha (spoluautoři M. Masák, M. Rajniš, 1971–75)
- bytový dům IBA, Berlín (spoluautoři J. Suchomel, E. Přikryl, 1983–85)
- Veletržní palác, práce na projektu rekonstrukce v letech 1976–83, Praha (spoluautoři M. Masák, E. Přikryl et al.)

Vybrané realizace v rámci ateliéru Richard Meier & Partners Architects:

- Uměleckoprůmyslové muzeum, interiéry, Frankfurt nad Mohanem (1983–84)
- Bridgeport Center, Bridgeport, Connecticut (1984–89)
- The Getty Center, interiéry, Los Angeles (1993–95)
- Jubilejní kostel, Řím (1996–203)
- museum Ara Pacis, Řím (1996–2003)
- administrativní budova firmy Canon, Tokyo (1998–2002)
- budova oddělení dějin umění, Yale University, New Haven (2001–03)

John Eisler

*1946, London

Graduate of the Faculty of Architecture of the Czech Technical University in Prague (1969). Before leaving for the USA in 1983 he worked in the studio SIAL in Liberec. In the USA he has been working for almost 20 years for the Richard Meier & Partners office. He was managing many projects of the Studio and his participation on others was also remarkable. John Eisler was an Associate Partner at Richard Meier & Partners from 1992 to 2003 when he founded his own office. He is member of AIA. In 1995 John Eisler was granted the Prize for Czech Architects Working Abroad.

Selected projects:

- department store Máj, Prague (in cooperation with M. Masák, M. Rajniš, 1971–75)
- apartment house IBA, Berlin (in cooperation with J. Suchomel, E. Přikryl, 1983–85)
- Veletržní palác, work on the reconstruction project between 1976–83, Prague (in cooperation with M. Masák, E. Přikryl et al.)

Selected projects in the office of Richard Meier & Partners Architects:

- Museum für Kunsthhandwerk – Interiors, Frankfurt am Main(1983–84)
- Bridgeport Center, Bridgeport, Connecticut (1984–89)
- The Getty Center, Interiors, Los Angeles (1993–95)
- Church of the Jubilee, Rome (1996–2003)
- Museum Ara Pacis, Rome (1996–2003)
- Canon Inc. Headquarters, Tokyo (1998–2002)
- Art History Department Building, Yale University, New Haven (2001–03)

Petr Franta

*1948, Praha

Absolvent Fakulty architektury ČVUT v Praze (1972).

V r. 1977 odešel do Montrealu, kde později – po osamostatnění – založil společný ateliér s Jamesem

Ogdenem. Po návratu do vlasti založil v r. 1991 ateliér s Michalem Brixem, od r. 1997 vede vlastní ateliér Petr Franta Architekti. Vedle novostaveb a přestaveb je také autorem architektonických řešení několika výstav.

Vybrané realizace:

- přístavba nemocnice Notre-Dame-de Lourdes, Montreal (spoluautoři: Fiset Miller Vinois Architects, 1981–87)
- návštěvní a administrativní centrum Molsonova pivovaru, přestavba, Montreal (spoluautoři: Fiset Miller Vinois Architects, 1985)
- Centre de Création, rekonstrukce historické budovy, Montreal (spoluautor J. Ogden, 1986)
- rezidence p. Laurenta Coté, Lake Farmer, Québec (1987)
- terminál letiště Ruzyně, Praha (spoluautor M. Brix, 1994–97)
- kostel sv. Rodiny, Luhačovice (spoluautor M. Brix, 1994–97)
- obchodně administrativní centrum Flora, Praha (1998–2003)

Petr Franta

*1948, Prague

Graduate of the Faculty of Architecture of the Czech Technical University in Prague (1972). In 1977 he left for Montreal and after gaining his professional independence he founded a joined studio with James Ogden. After returning to the home country he formed an office with Michal Brix in 1991 and since 1997 he has been managing his own studio Petr Franta Architekti. Apart from new buildings and reconstruction projects he designed several exhibitions.

Selected projects:

- new extension of the Hospital Notre-Dame-de Lourdes, Montreal (in cooperation with: Fiset Miller Vinois Architects, 1981–87)
- Administrative and Visitors Center, Molson Brewery, reconstruction, Montreal (in cooperation with: Fiset Miller Vinois Architects, 1985)
- Centre de Création, reconstruction and conversion of the historical building, Montreal (in cooperation with J. Ogden, 1986)
- residence of Mr. Laurent Coté, Lake Farmer, Québec (1987)
- airport terminal in Ruzyně, Prague (in cooperation with M. Brix, 1994–97)
- Church of the Holy Family, Luhačovice (in cooperation with M. Brix, 1994–97)
- business and shopping center Flora, Prague (1998–2003)

Martin Holub

*1938, Praha

Absolvent FA ČVUT (1962) a AVU (1966) v Praze.

V r. 1967 odešel do Londýna a později do New Yorku, kde v r. 1971 založil vlastní ateliér. Kromě USA realizoval stavby i v Teheránu. Několik jeho staveb získalo různá ocenění, např. rodinný dům v Clinton Corners nebo kaple kláštera dominikánek.

Vybrané realizace:

- kondominium Rokey, Nashville, Tennessee (1974–76)
- bytové domy Gheytarich, Teherán (1975–78)
- výrobní budova firmy Warner, Olyphant, Pennsylvania (1981)
- rodinný dům manželů Kidderových, Clinton Corners, Dutchess County, NY (1995–99)
- garáže, Dutchess County, NY (2001)
- kaple kláštera dominikánek, Sparkill, NY (1995–2001)

Martin Holub

*1938, Prague

Graduate of the Faculty of Architecture of the Czech Technical University ČVUT (1962) and the Academy of Fine Arts (1966) in Prague. In 1967 he left for London and later for New York, where he had founded his proper Studio in 1971. Apart from the projects in the USA he was working on projects in Teheran. Some of his constructions had received various awards, e.g. Private Residence in Clinton Corners or the Chapel of Dominican Sisters Convent.

Selected projects:

- Rokey Condominium, Nashville, Tennessee (1974–76)
- Gheytarich apartments, Teheran (1975–78)
- manufacturing facility of the company Warner, Olyphant, Pennsylvania (1981)
- private residence of Mr. & Mrs. Kidders, Clinton Corners, Dutchess County, NY (1995–99)
- garages, Dutchess County, NY (2001)
- Chapel of Dominican Sisters Convent, Sparkill, NY (1995–2001)

Eva Jiřičná

* 1939, Zlín

Absolventka oboru architektura na ČVUT (1962) a AVU (1963) v Praze. Po odchodu do Velké Británie pracovala řadu let v ateliéru Louise de Soissons, spolupracovala též s Richardem Rogersem a Janem Kaplickým. V r. 1985 založila kancelář Jiricna, Kerr, Associates, od r. 1987 Eva Jiricna Architects. Je dipl. arch. Královského institutu britských architektů, členkou Královské univerzity umění, Královské společnosti umění, Královské akademie umění, Komandérem Britského impéria za služby v oblasti interiérového designu. Za své realizace obdržela řadu ocenění. V r. 2001 byla jmenována profesorkou na VŠUP v Praze, několik zahraničních univerzit jí udělilo čestné doktoráty. Je rovněž autorkou knihy o schodištích.

Vybrané realizace:

- interiéry obchodů Joseph, Joan & David, Hugo Boss a mnoha dalších v Londýně, New Yorku, Paříži...
(od 80. let)
- noční klub Legends, Londýn (1987)
- byt v Knightsbridge, Londýn (1990)
- dostavba domu Ove Arupa, Londýn (1995)
- rozšíření univerzitní knihovny, Leicester (1997)
- oranžérie na Pražském hradě, Praha (1998)
- autobusové nádraží Canada Water (2000)
- interiér vestibulu Královské akademie umění (2000)
- hotel Josef, Praha (2002)

Eva Jiřičná

* 1939, Zlín

Graduate of architecture at the Czech Technical University (ČVUT, 1962) and at the Academy of Fine Arts (AVU, 1963) in Prague. After leaving for Great Britain she worked for many years in the studio of Louis de Soissons and had cooperated also with Richard Rogers and Jan Kaplický. In 1985 she formed the office Jiricna, Kerr, Associates and since 1987 the office Eva Jiricna Architects. She is Dip. Arch. of the Royal Institute of British Architects, member of the Royal College of Art, of the Royal Society of Arts and of the Royal Academy of Arts, C.B.E. for Services to Interior Design. She has received many awards for her projects. In 2001 she was appointed professor at the School of Decorative Arts in Prague. She was granted honorary doctorates by several foreign universities. She published a book about staircases.

Selected projects:

- interiors of the boutiques Joseph, Joan & David, Hugo Boss and many others in London, New York, Paris... (since the 1980s)
- Legends Night Club, London (1987)
- flat in Knightsbridge, London (1990)
- enlargement of the Ove Arup House, London (1995)
- enlargement of the University Library, Leicester (1997)
- Orangery at the Prague Castle, Prague (1998)
- Canada Water Bus Interchange (1999)
- interior of the entrance hall of the Royal Academy of Arts (2000)
- Hotel Josef, Prague (2002)

Ivan Koleček

*1966, Ostrava

Absolvent FA VUT v Brně (1966), V r. 1969 odešel do Švýcarska, kde pracoval v různých soukromých architektonických kancelářích. V r. 1982 založil vlastní ateliér v Lausanne. Od r. 1985 pedagogicky působil na škole v Lausanne, od r. 1990 vedle své švýcarské praxe vede ateliér na FA VUT v Brně. V r. 1992 byl jmenován docentem. Je spoluautorem knihy *Concours d'architecture et d'urbanisme en Suisse romande*. Získal několik ocenění ve Švýcarsku (*Distinction vaudoise d'architecture, 1988 a 1996*) i Cenu českému architektovi působícímu v zahraničí (1996).

Vybrané realizace:

- Palais de Rumine, renovace, Lausanne (od r. 1985)
- Palais de Montbenon, renovace, Lausanne (1992)
- věznice, novostavba, Lonay (1992, spoluautor F. Boschetti)
- cisterciácký klášter Abbaye de Bonmot, restaurování, Cheserex (1995)
- letecká kasárna, renovace a novostavba, Payerne (1997, spoluautor F. Boschetti)
- obytný soubor pro pojišťovnu Winterthur-Vie, Lausanne (2000, spoluautor F. Boschetti)
- rekonstrukce Uměleckoprůmyslového muzea, Brno (spoluautoři V. Rudiš, Z. Vydrová, 1999–2001)

Ivan Koleček

*1966, Ostrava

Graduate of the Faculty of Architecture of the Technical University in Brno (1966). In 1969 he left for Switzerland and he worked in different private architectural offices. In 1982 he founded his own studio in Lausanne. Since 1985 he has been teaching in Lausanne, since 1990 he has also been teaching at the FA of the TU in Brno. In 1992 he was appointed docent. He is one of the authors of the book "Concours d'architecture et d'urbanisme en Suisse romande". He has received numerous awards in Switzerland (Distinction vaudoise d'architecture, 1988 and 1996) and also the Prize for Czech Architects Working Abroad (1996).

Selected projects:

- Palais de Rumine, renovation, Lausanne (since 1985)
- Palais de Montbenon, renovation, Lausanne (1992)
- prison, new building, Lonay (1992, in cooperation with F. Boschetti)
- cistercian monastery Abbaye de Bonmot, renovation, Cheserex (1995)
- air force barracks, renovation and new building, Payerne (1997, in cooperation with F. Boschetti)
- housing complex for the Insurance bank Winterthur-Vie, Lausanne (2000, in cooperation with F. Boschetti)
- reconstruction of the Museum of Decorative Arts, Brno (in cooperation with V. Rudiš, Z. Vydrová, 1999–2001)

Stanislav Makarov

* 1948, Zlín

V r. 1968 začal studovat architekturu na VŠUP v Praze, po odchodu do Norska v r. 1969 dokončil studium na Vysoké škole architektury v Oslo u prof. Sverre Fehna (1975). Od r. 1976 má vlastní ateliér. V r. 1990 se přestěhoval do Dánska. Pedagogicky působil na Fakultě architektury ČVUT v Praze (1992–93), později na Vysoké škole architektury v dánském Aarhusu.

Vybrané realizace:

- přestavba vlastního domu, Asker, Norsko
- rodinný dům Karlsen-Johansen, Bjorkas, Norsko (1990)
- přestavba vlastního domu, Aarhus, Dánsko

Stanislav Makarov

* 1948, Zlín

In 1968 he started his studies of architecture at the School of Decorative Arts in Prague. After having left for Norway in 1969 he graduated from the School of Architecture in Oslo, studying with prof. Sverre Fehn (1975). Since 1976 he has got his own studio. In 1990 he moved to Denmark. He was teaching at the Faculty of Architecture of the Czech Technical University in Prague (1992–93) and later at the School of Architecture in Aarhus in Denmark.

Selected projects:

- reconstruction of his own house, Asker, Norway
- private residence Karlsen-Johansen, Bjorkas, Norway (1990)
- reconstruction of his own house, Aarhus, Denmark

Jiří Oplatek

*1944, Brno

Absolvent Fakulty architektury VUT v Brně (1968).

V r. 1969 odešel do Švýcarska, kde pracoval v ateliéru

Vischer + Weber. V r. 1981 spoluuzaložil kancelář

Vischer + Oplatek Architekten SIA, od r. 1993 kancelář Jura

Oplatek Architekt SIA. Od r. 1990 zároveň pedagogicky

působí na FA VUT v Brně, kde byl v r. 1995 habilitován na docenta.

Vybrané realizace:

- televizní věž St. Christona (v rámci ateliéru Vischer + Weber, 1975–80)
- bytové domy „Zum Karpf“, Basilej (1981–83)
- rodinný dům, Biel-Benken (1985–87)
- rodinný dům Münchenstein (1995)
- 3 bytové domy na Luzerner Ring, Basilej (1990–92)
- rekonstrukce školy, Münchenstein (1995)
- areál kantonální údržby silnic, Basilej (1996)
- přestavba bankovní filiálky, Basilej (spoluautor P. Oplatek, 2001)
- přestavba administrativní budovy pro Kantonální odbor školství a kultury (2001–2002)
- přestavba areálu skladových hal a dostavba nových administrativních budov (1999–2003)

Jiří Oplatek

*1944, Brno

Graduate of the Faculty of Architecture of the Technical University in Brno (1968). In 1969 he left for Switzerland and worked there for the studio Vischer + Weber. In 1981 he formed with Vischer the office Vischer + Oplatek Architekten SIA, since 1993 the office Jura Oplatek Architekt SIA. Since 1990 he has also been teaching at the Faculty of Architecture VUT (Technical University) in Brno, where he habilitated in 1995 as a docent.

Selected projects:

- television tower St. Christon (in the studio Vischer + Weber, 1975–80)
- private residence, Biel-Benken (1985–87)
- private residence, Münchenstein (1995)
- 3 residential houses on Luzerner Ring, Basle (1990–92)
- reconstruction of school, Münchenstein (1995)
- complex of the Canton Highway Maintenance, Basle (1996)
- reconstruction of bank building, Basle (in cooperation with P. Oplatek, 2001)
- reconstruction of administrative building for Canton Department for Education and Culture (2001–2002)
- reconstruction of warehouses and completion of new administrative buildings (1999–2003)

Jan Hird Pokorný

*1914, Brno

Absolvent Fakulty architektury a pozemního stavitelství ČVUT v Praze (1937). V r. 1939 odešel přes Švédsko do USA, kde pokračoval ve studiu na Kolumbijské univerzitě. V r. 1946 založil v New Yorku vlastní kancelář. V r. 1957 byl jmenován profesorem Kolumbijské univerzity. Dodnes je činný jako architekt, pedagog i jako člen Komise pro ochranu historických památek New Yorku nebo jako představitel krajanských organizací American Fund for Czechoslovak Relief a Bohemian Benevolent and Literary Association. Je nositelem titulu Fellow of the American Institute of Architects a nositelem cen za celoživotní dílo od Columbia Preservation Alumni (1990), New York State Association of Architects (1992) a Victorian Society in America (1994).

Vybrané realizace:

- knihovna a studentské centrum pro Centenary College, Hackettstown, New Jersey (1949–54)
- knihovna, správní budova, studentské centrum, škola umění pro univerzitu Stony Brook a urbanistické řešení campusu, New York (1964–72)
- koncertní síň a knihovna pro Lehman College (1969–76)
- policejní stanice v Brooklynu, New York (1993)
- renovace bloku 19 skladištních budov z r. 1810 v přístavu South Port, New York (1976–83)
- renovace budovy Kress Foundation & World Monuments Fund (1984–86)
- renovace palladiovské vily z r. 1765 Morris Jumell Mansion (1986–93)
- renovace převozního přístavu na Manhattanu pro Governors Island (1999–)

Jan Hird Pokorný

*1914, Brno

Graduate of the Faculty of Architecture and Structural Engineering of the Czech Technical University in Prague (1937). In 1939 he left for Sweden and later for the USA where he finished his studies at the Columbia University. In 1946 he formed his own office in New York. In 1957 he was appointed professor of the Columbia University. At present, he is still active as an architect, professor and also as a member of the New York City Landmarks Preservation Commission. He represents also the exile organisations American Fund for Czechoslovak Relief and Bohemian Benevolent and Literary Association. He was awarded the title "Fellow of the American Institute of Architects" and the prizes for life's work from Columbia Preservation Alumni (1990), New York State Association of Architects (1992) and Victorian Society in America (1994).

Selected projects:

- library and student center for Centenary College, Hackettstown, New Jersey (1949–54)
- library, administrative building, Student Union, Art School for the University Stony Brook and urban project of its campus, New York (1964–72)
- concert hall and library, Lehman College (1969–76)
- police station in Brooklyn, New York (1993)
- renovation of the block of 19 warehouses from 1810 in South Port, New York (1976–83)
- renovation of the building of Kress Foundation & World Monuments Fund (1984–86)
- renovation of Morris Jumell Mansion (1986–93)
- renovation of ferry port on Manhattan for Governors Island (1999–)

Ivan Reimann

*1957, Praha

Studoval na Fakultě architektury ČVUT v Praze, po odchodu do SRN v r. 1980 absolvoval Technickou univerzitu v Berlíně (1985) a postgraduální studium na Architectural Association v Londýně (1987). V SRN založil v r. 1988 ateliér s T. Müllerem a A. Scholzem, od r. 1994 ateliér Thomas Müller Ivan Reimann Architekten. Vedle realizovaných staveb je i spoluautorem několika oceněných návrhů pro mezinárodní soutěže. Pedagogicky působil na Technické univerzitě v Berlíně, v r. 1999 byl jmenován profesorem na Technické univerzitě v Drážďanech.

Vybrané realizace:

(spoluautoři T. Müller, A. Scholz, od r. 1994 Thomas Müller Ivan Reimann Architekten)

- obnova a dostavba vily z 30. let, Hamburk (1989–91)
- přestavba historického obilního sila a dostavba nových budov, Groningen (1991–93)
- rekonstrukce radnice, Eberswalde (1992–94)
- přestavba historického průmyslového areálu (pivovar Königstadt) a dostavba nových budov, Berlin (1993–97)
- obytná skupina „Hoornse Meer“, Groningen (1993–95)
- budova Ministerstva zahraničí SRN, Berlin (1996–99)
- přestavba a dostavba rezidence čs. velvyslanectví, Berlin (1997–99)
- sídliště Reichenbachstrasse, Drážďany (2000–2003)
- 4 budovy s administrativní, bytovou a obchodní funkcí, Leipziger Platz, Berlin (ve výstavbě)

Ivan Reimann

*1957, Prague

He studied at the Faculty of Architecture of the Technical University in Prague. After having left for West Germany in 1980 he graduated from the Technical University in Berlin (1985) and finished his post-graduate studies at the Architectural Association in London (1987). In Germany he formed an office with T. Müller and A. Scholz (1988), since 1994 the office Thomas Müller Ivan Reimann Architekten. He is also the author of several projects awarded in international competitions. He taught at the Technical University of Berlin and in 1999 he was appointed professor at the Technical University in Dresden.

Selected projects:

(in cooperation with T. Müller, A. Scholz, since 1994 Thomas Müller Ivan Reimann Architekten)

- renovation and completion of villa from the 30s, Hamburg (1989–91)
- reconstruction of historical grain silo and additional new buildings, Groningen (1991–93)
- Town Hall reconstruction, Eberswalde (1992–94)
- reconstruction of historical industrial complex (brewery Königstadt) and additional new buildings, Berlin (1993–97)
- residential area "Hoornse Meer", Groningen (1993–95)
- building of the Ministry of Foreign Affairs, Berlin (1996–99)
- reconstruction and completion of the Residence of the Czech Embassy, Berlin (1997–99)
- block of flats Reichenbachstrasse, Dresden (2000–2003)
- 4 multifunctional buildings – offices, flats and shops, Leipziger Platz, Berlin (under construction)

Martin Roubík

*1949, Praha

Absolvent architektury na VŠUP v Praze (1971). Po odchodu do Norska v r. 1972 dále studoval na Vysoké škole architektury v Oslu. Byl zaměstnán v ateliéru Lund og Slaato, v letech 1988–99 byl spoluzakladatelem a partnerem arch. kanceláře Snohetta, od r. 1999 má vlastní ateliér v Praze. Pedagogický působil na Technické univerzitě v Trondheimu, na Chalmers tekniska högskola v Göteborgu, v letech 1991–92 a 2000–2003 na FA ČVUT v Praze.

Vybrané realizace:

- Muzeum umění, Lillehammer (autor: ateliér Snohetta, 1992–1994)
- most, Porsgrunn (autor: ateliér Snohetta, 1994–96)
- Bibliotheca Alexandrina, Egypt (autor: ateliér Snohetta, 1989–2001)
- Velvyslanectví ČR, Oslo (autor: ateliér Snohetta, 1995–97)
- Velké egyptské muzeum, Káhira, soutěžní návrh oceněný čestným uznáním (spoluautor Regina Loukotová, 2003)

Martin Roubík

*1949, Prague

Graduate of architecture of the School of Decorative Arts (VŠUP, 1971) in Prague. After his arrival to Norway in 1972 he continued his studies of the School of Architecture in Oslo. He had been employed in the office of Lund og Slaato, between 1988–99 he participated on the foundation of the studio Snohetta and was a partner there. Since 1999 he has been running his own studio in Prague. He was teaching at the Technical University in Trondheim, at Chalmers tekniska högskola in Göteborg, between 1991–92 and 2000–2003 at the Faculty of Architecture of the Czech Technical University in Prague.

Selected projects:

- Art Museum, Lillehammer (author: studio Snohetta, 1992–94)
- bridge, Porsgrunn (author: studio Snohetta, 1994–96)
- Bibliotheca Alexandrina, Egypt (author: studio Snohetta, 1989–2001)
- Czech Embassy, Oslo (author: studio Snohetta, 1995–97)
- Grand Egyptian Museum, Cairo, competition project awarded with high honorable mention (in cooperation with Regina Loukotová, 2003)

Jaroslav Šafer

*1946, Praha

Absolvent FA ČVUT v Praze(1971), AVU a Polytechnic of Central London. Po odchodu do zahraničí v r. 1975 působil postupně v architektonických ateliérech v Londýně, Bostonu, Barceloně a dlouhodobě pak v australském Melbourne, kde od r. 1982 pracoval v ateliéru Daryl Jacksona jako vedoucí architekt. Od r. 1991 opět žije a pracuje v Praze, kde založil v r. 1992 vlastní ateliér, od r. 1993 Šafer Hájek Architekti. V r. 1992 byl jmenován profesorem na FA ČVUT, na niž v letech 1992–2000 vedl Ústav navrhování architektury.

Vybrané realizace:

realizace v zahraničí v rámci ateliéru Daryl Jackson Architects:

- Centrum vizuálních umění Monašské univerzity, Melbourne (1984–86)
- Bondova univerzita, urbanistické řešení, Queensland (1985–87)
- administrativní mrakodrap, Melbourne (1986–90)
- putovní výstava k 200. výročí Austrálie (1986–88)
- sportovní centrum, Perth (1986)
- velkoobchodní centrum, Řím (1989)
- obchodní centrum Flinders, Melbourne (1990)
- Anzak Parade, projekt urbanistického řešení, Canberra (1991)

domácí realizace:

- administrativní budova, Praha 1, Liliová ul. (Jaroslav Šafer Architect, 1992)
- bytové domy v Praze Na dolinách a v Podolské ul. (Šafer Hájek Architekti, 2001)

Jaroslav Šafer

*1946, Prague

Graduate of the Faculty of Architecture of the Czech Technical University in Prague (ČVUT, 1971), of the Academy of Fine Arts in Prague and of the Polytechnic of Central London. After leaving Czechoslovakia in 1975 he worked in architect studios in London, Boston, Barcelona and from 1982 in Melbourne, Australia, in the Studio of Daryl Jackson. Since 1991 he has been living and working in Prague, where he has founded his studio, after 1993 known as Šafer Hájek Architekti. In 1992 he was appointed professor at the FA ČVUT, where he was in charge of the Institute of Architectural Design between 1992–2000.

Selected projects:

Projects abroad in the studio Daryl Jackson Architects:

- Visual Arts Center, Monash University, Melbourne (1984–86)
- Bond University, urban development plan, Queensland (1985–87)
- administrative skyscraper, Melbourne (1986–90)
- travelling exhibition on 200th Anniversary of Australia (1986–88)
- sport center, Perth (1986)
- wholesale center, Rome (1989)
- shopping center Flinders, Melbourne (1990)
- Anzak Parade, urban planning project, Canberra (1991)

Projects in the Czech Rep.:

- administrative building, Prague 1, Liliová street (Jaroslav Šafer Architect, 1992)
- apartment houses in Prague, Na dolinách and in Podolská street (Šafer Hájek Architects, 2001)

Miroslav Volf

* 1942, Praha

Absolvent oboru architektura na Fakultě stavební ČVUT (1968), pod odchodu do SRN v r. 1968 pokračoval ve studiu na Technické univerzitě v Čáhách. V letech 1972–80 pracoval v ateliéru prof. Gottfrieda Böhma v Kolíně nad Rýnem. Od r. 1980 vede vlastní kancelář, nejdříve v Saarbrückenu, později v Kolíně n. Rýnem.

Vybrané realizace:

- radnice, Heusweiler/Saar (1987)
- uzávěr protipovodňové hráze, Saarbrücken (1987)
- přestavba Archeologického muzea, Saarbrücken (1991)
- administrativní budova s obchody Block IV, Media Park, Kolín n.R. (1994)
- administrativní budova Energetických podniků, Saarbrücken (1994–98)
- nástavba Kongresového centra, Saarbrücken (1997)
- administrativní budova Petra Dussmanna, Berlín (1995–98)
- radnice, Mnichov-Feldkirchen (ve výstavbě)

Miroslav Volf

* 1942, Prague

Graduate of architecture at the Faculty of Civil Engineering of the Czech Technical University (1968). After having left for West Germany in 1968 he continued his studies at the Technical University in Aachen. Between 1972–80 he was working in the studio of prof. Gottfried Böhm in Cologne. Since 1980 he has been managing his own office first in Saarbrücken and currently in Cologne.

Selected projects:

- Town hall, Heusweiler/Saar (1987)
- trap for a flood dam, Saarbrücken (1987)
- renovation of the Archeological Museum, Saarbrücken (1991)
- administrative building with shops Block IV, Media Park, Cologne (1994)
- Headquarters of the Energy Society, Saarbrücken (1994–98)
- extension of the Congress Center, Saarbrücken (1997)
- administrative building of Petr Dussmann, Berlin (1995–98)
- Town hall, Munich-Feldkirchen (under construction)

Zdeněk Zavřel

*1943, Praha

Absolvent oboru architektura na Fakultě stavební ČVUT v Praze (1966) a Technické univerzity v Delftu (1981). V 70. letech pracoval v libereckém ateliéru SIAL. V r. 1978 odešel do Nizozemí, kde pracoval v ateliéru van den Broek en Bakema v Rotterdamu, od r. 1985 se stal společníkem ateliéru s E. Bakemou. V r. 1989 založil vlastní kancelář Atelier Z, Zavrel Architecten. V letech 1980–97 působil jako docent na TU v Delftu. V r. 1990 se stal sekretářem Czechoslovak Architectural Foundation a v r. 1998 obdržel Cenu českému architektovi působícímu v zahraničí. Je autorem řady statí a publikací, především o bytové a energeticky úsporné architektuře.

Vybrané realizace:

- školy v den Haagu (1980–81), Rotterdamu-Croswijku (1982–84), Vlaardingen (1987–88), Amsterdamu (1991–94)
- kulturní centrum, Rotterdam (1989)
- bytový dům Penzionního fondu, Rotterdam (1990–91), a množství dalších bytových domů v rámci sociální bytové výstavby
- městská vila, experimentální projekt, Amstelveen (1993–95)
- České centrum, Paříž (1992–96)
- admin. budova Správy Noordzeekanaal – Rijkswaterstaat, IJmuiden (1997–99)
- admin. budova Správy silnic – Rijkswaterstaat, Amsterdam Zuid-Oost, (1999–2001)
- Nizozemská ambasáda v Ghaně (2000–2004)
- přestavba Nizozemskej ambasády v Praze (1994–2002)
- přestavba rezidence nizozemského velvyslance v Akře (2003)

Zdeněk Zavřel

*1943, Prague

Graduate of architecture at the Faculty of Civil Engineering of the Czech Technical University ČVUT in Prague (1966) and of Technical University in Delft (1981). In the 70s he worked in the SIAL office in Liberec. In 1978 he left for the Netherlands and worked in the studio van den Broek en Bakema in Rotterdam, since 1985 he had been a partner in the studio with E. Bakema. In 1989 he founded his studio Atelier Z, Zavrel Architecten. Between 1980–97 he was also active as a docent at the Technical University in Delft. In 1998 he obtained the Prize for Czech Architects Working Abroad. He is the author of numerous articles and studies concentrating on the residential and energy friendly architecture.

Selected projects:

- schools in den Haag (1980–81), Rotterdam-Croswijk (1982–84), Vlaardingen (1987–88), Amsterdam (1991–94)
- cultural center, Rotterdam (1989)
- residential building of the Pension Fund, Rotterdam (1990–91) and number of other apartment houses in the frame of social apartments construction
- town villa, experiment project, Amstelveen (1993–95)
- Czech Center, Paris (1992–96)
- administrative building of Noordzeekanaal – Rijkswaterstaat, IJmuiden (1997–99)
- building of the Highway Maintenance Administration – Rijkswaterstaat, Amsterdam Zuid-Oost (1999–2001)
- Dutch Embassy in Ghana (2000–2004)
- reconstruction of the Dutch Embassy in Prague (1994–2002)
- reconstruction of the Residence of Dutch Ambassador in Accra (2003)

Výstavu uspořádaly
Odbor kulturních a krajanských vztahů
Ministerstva zahraničních věcí České republiky
a Galerie Jaroslava Fragnera
za podpory
Ministerstva kultury České republiky
Nadace české architektury

kurátor výstavy: Petr Kratochvíl
grafika výstavy a katalogu: dgú

překlad
Veronika Senjuková

tisk
Realtisk, s.r.o.

Exhibition is organized by
Cultural Relations Department of the Ministry of Foreign Affairs
of the Czech Republic
and Jaroslav Fragner Gallery
supported by
Ministry of Culture of the Czech Republic
Czech Architecture Foundation

curator of the exhibition: Petr Kratochvíl
graphic design of the exhibition and the catalogue: dgú

translation
Veronika Senjuková

print
Realtisk, s.r.o.

N A D A C E   Č E S K É   A R C H I T E K T U R Y

